Lietas arhīva Nr. K33-0116-24/9
ECLI:LV:RIRT:2024:0415.15220009123.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2024.gada 15.aprīlī

Rīgas rajona tiesa,
tiesnese B.Ābele,
piedaloties prokurorei I.Vēverei
aizstāvim A.Lielgalvim,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 270.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/, lietojot vardarbību, izdarīja pretošanos varas pārstāvim, kas izpilda tam uzliktos dienesta pienākumus.

2023.gada 4.februārī ap plkst.8.56 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona /struktūrvienība/ jaunākais inspektors /pers. B/ un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona /struktūrvienība/ inspektors /pers. C/, kuri saskaņā ar likuma "Par policiju" 22.panta pirmo daļu ir valsts varas pārstāvji, pildot dienesta pienākumus, saņēma izsaukumu uz /Novada nosaukums/ novadu, /Pagasta nosaukums/ pagastu, uz autoceļa /ceļa numurs/ (/Pilsēta A/-/Pilsēta B/) 14.km ceļa nomali pie nobraukuma uz autoceļu /ceļa numurs/ /Pilsēta A/ apvedceļš (/Pilsēta C/-/Apdzīvotas vietas nosaukums/) par ceļu satiksmes negadījumu.

Jaunākais inspektors /pers. B/ kopā ar inspektoru /pers. C/, ģērbušies policijas formas tērpos, ap plkst.9.18 ieradās norādītajā adresē, konstatēja, ka automašīna *Mercedes Benz*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ir nobraukusi no ceļa braucamās daļas, bojājot ceļa zīmi un elektrības skapi. Brīdī, kad policijas darbinieki piegāja pie minētās automašīnas, no tās izkāpa vīrietis, kuram no izelpas bija jūtama alkoholam raksturīga smaka. Pēc policijas darbinieku rīkojuma persona uzrādīja personu apliecinošu dokumentu un vīrietis tika noskaidrots kā /pers. A/.

Jaunākais inspektors /pers. B/, pildot ar likumu uzliktos pienākumus, atbilstoši likumā "Par policiju" 10.panta pirmās daļas 6.punktā un 12.panta pirmajā daļā 3., 4.,17.punktā noteiktajam, deva /pers. A/ rīkojumu doties uz dienesta transportlīdzekli *Opel Insignia,* valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, lai noskaidrotu pie administratīvās atbildības saucamās personas, notikuma apstākļus un fiksētu alkohola koncentrāciju organismā. /pers. A/ apsēdās dienesta transportlīdzekļa aizmugurējā pasažiera sēdeklī un, brīdī, kad jaunākais inspektors /pers. B/ ziņoja par notikumu Valsts policijas Kārtības policijas Operatīvās vadības birojam, /pers. A/ atvēra dienesta transportlīdzekļa durvis un sāka uzvesties agresīvi, norādot, ka nevēlas atrasties dienesta automašīnā un vēlas doties prom. Jaunākais inspektors /pers. B/ deva rīkojumu palikt uz vietas, bet viņš, ignorējot policijas darbinieka likumīgās prasības, nolūkā tikt garām policijas darbiniekam, uzsāka stumt jaunāko inspektoru. /pers. B/, redzot notiekošo, mēģināja /pers. A/ iesēdināt atpakaļ dienesta transportlīdzeklī, satverot viņu aiz rokas. /pers. A/, apzinoties, ka /pers. B/ ir policijas darbinieks, kurš pilda dienesta pienākumus, būdams neapmierināts ar policijas darbinieka rīcību, nolūkā pretoties varas pārstāvim, izdarīja tīšu vienu sitieni ar celi jaunākajam inspektoram /pers. B/ starp kājām. Pēc tam /pers. A/ policijas darbinieku mērķtiecīgi nogāza zemē, pašam nokrītot kopā ar policijas darbinieku. Atrodoties uz zemes /pers. A/ mēģināja izrauties no policijas darbinieka satvēriena, izdarot ne mazāk kā divus tīšus sitienus ar elkoni pa plecu un ne mazāk kā divas reizes pa roku, tādējādi pretojoties varas pārstāvim. Pretošanās laikā /pers. A/ izdevās izrauties un aizbēgt no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietas.

Tādā veidā /pers. A/, lietojot vardarbību, izdarīja pretošanos valsts varas pārstāvim, kas pildīja tam uzliktos dienesta pienākumus, nodarot /pers. B/ ādas nobrāzumu labā ceļa rajonā, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

[1.1] Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts **Krimināllikuma 270.panta pirmajā daļā**.

Motīvu daļa

[2] Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/, izsakot savu attieksmi pret celto apsūdzību, savu vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, apliecinot, ka viņam ir saprotamas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālās sekas.

[3] Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 270.panta pirmās daļas, pēc lietas materiālu pārbaudes tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu tiesa pieņēmusi lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu attiecībā uz visu apsūdzību, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to vērtējums spriedumā netiek izdarīts.

[4] Krimināllikuma 270.panta pirmās daļas sankcija paredz sodu – brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai probācijas uzraudzību, vai sabiedrisko darbu vai naudas sodu.

[5] Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību (Krimināllikuma 46.panta otrā daļa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, izdarītais noziedzīgais nodarījums, kāds paredzēts Krimināllikuma 270.panta pirmajā daļā, ir mazāk smags noziegums, kas vērsts pret pārvaldības kārtību.

Izvērtējot apsūdzētā /pers. A/ personību, noskaidrots, ka viņš dzimis /dzimšanas datums/, Latvijas Republikas pilsonis, ir deklarēta dzīvesvieta /adrese A/. Kā savu faktisko dzīvesvietu līdz apcietinājumam norādījis adresi /adrese B/.

Apsūdzētajam ir vidējā izglītība, strādājis neoficiāli, celtniecībā. Saskaņā ar iesniegto izziņu no SIA "/Nosaukums/", uzņēmums apliecina, ka /pers. A/ pēc atbrīvošanas pieņems darbā par menedžeri, kā atalgojumu nosakot 1500 EUR.

Apsūdzētais nav precējies, apgādībā viens nepilngadīgs bērns, dzimis /dzimšanas datums/. Apsūdzētais tiesas sēdē iesniedza iesniegumu no sava bērna mātes, kura apliecinājusi, ka viena pati audzina mazgadīgo bērnu.

/pers. A/ ir sodīts – ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2022.gada 20.aprīļa spriedumu, pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem 1 dienu. Spriedums stājies spēkā 2022.gada 30.aprīlī.

Bez savas vainas atzīšanas tiesas sēdē, /pers. A/ izteica nožēlu par izdarīto, pa laiku, kamēr atrodas apcietinājumā, ir sapratis, ka viņam nebija taisnība, ka ir kļūdījies. Ļoti vēlas redzēt bērna pirmos soļus, tādēļ lūdz bargi nesodīt.

Tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais izmantojot savas kriminālprocesā paredzētās tiesības, ir izvēlējies vienkāršotu krimināllietas izskatīšanas veidu.

Tiesa atzīst, ka nosakot sodu, kas nav saistīts ar reālu brīvības atņemšanu, netiks sasniegts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktais soda mērķis – aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. /pers. A/ noziedzīgo nodarījumu 2023.gada 4.februārī ir izdarījis nedzēstas sodāmības laikā. Iepriekšējā sodāmība bija arī par noziedzīgu nodarījumu, kas vērsts pret pārvaldības kārtību. Tiesa konstatē, ka iepriekš piemērotais īslaicīgas brīvības atņemšanas sods nebija sasniedzis mērķi, jo nedzēstas sodāmības laikā /pers. A/ izdarīja līdzīga rakstura jaunu noziedzīgu nodarījumu. Šie apstākļi norāda uz apsūdzētā nespēju dzīvot sabiedrībā likumpaklausīgu dzīvi. Tiesa atzīst, ka ar savu uzvedību un rīcību apsūdzētais parādījis, ka nespēj atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, neizvērtē savu rīcību un tādejādi pauž savu nihilistisko attieksmi pret likumu, savas intereses un vēlmes nostādot augstāk par pārvaldības kartību.

Tādejādi, izvērtējot noziedzīga nodarījuma raksturu, izdarīšanas apstākļus un apsūdzētā personību, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. A/ piemērojams sods brīvības atņemšanas veidā, jo sods, kas nav saistīts ar reālu brīvības atņemšanu, nepanāks soda mērķi un neatturēs apsūdzēto no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[6] Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus (Krimināllikuma 46.panta trešā daļa).

Par atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu, par atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst arī to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Izvērtējot nosakāmā brīvības atņemšanas soda mēru apsūdzētajam, tiesa atzīst, ka sods nosakāms Krimināllikuma 270.panta pirmās daļas sankcijas robežās, atzīstot par iespējamu piemērot apsūdzētajam brīvības atņemšanu tuvāk minimālajam soda apmēram, zem vidējā brīvības atņemšanas soda sankcijas apmēra.

[7] Apsūdzētajam/pers. A/ šajā kriminālprocesā piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums. Tiesa atzīst, ka šis drošības līdzeklis atstājams negrozīts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitīt /pers. A/ atrašanos apcietinājumā no 2024.gada 19.februāra līdz šī sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[8] Apsūdzētajam kriminālprocesā tika nodrošināta aizstāvja piedalīšanās, par ko no valsts budžeta līdzekļiem izmaksāti 140,00 EUR. Tiesa atzīst, ka šie procesuālie izdevumi piedzenami no apsūdzētā, jo tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 85.pantā un 368.panta trešajā, ceturtajā un piektajā daļā minētos gadījumus, kad procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem.

[9] Krimināllietas materiāliem pievienots kompaktdisks. Tiesa atzīst, ka šī kompaktdiskā esošā informācija kā rakstveida pierādījums ir glabājama pie krimināllietas materiāliem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 520.pantu tiesa

nosprieda:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 270.panta pirmajā daļā, un noteikt sodu – brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitīt atrašanos apcietinājumā no 2024.gada 19.februāra līdz šī sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus 140,00 EUR (viens simts četrdesmit *euro*, 00 centi) par advokāta aizstāvību kriminālprocesā. Noteikt procesuālo izdevumu labprātīgas samaksas termiņu trīsdesmit dienas no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas. Kvīts par procesuālo izdevumu samaksu iesniedzama tiesas kancelejā. Pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām nesamaksātie procesuālie izdevumi piedzenami piespiedu kārtā.

Lietai pievienotajā kompaktdiskā esošo informāciju glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Pilno spriedumu var pārsūdzēt daļā par noteikto sodu vai pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem desmit dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Pilnais spriedums sagatavots un pieejams 2024.gada 9.maijā.

Tiesnese B.Ābele

Dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.